

Disney

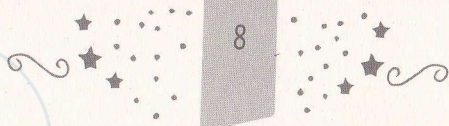
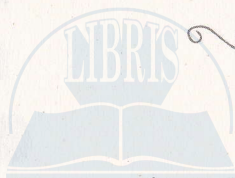
Son Luna

A venit vara!

Inspir adânc, apoi expir pe îndelete. Deschid larg brațele și simt cum vântul mi se strecoară printre degete. Aud freamătul valurilor la țărm. Simt și văd cu ochii minții fiecare detaliu și zâmbesc larg, cu ochii închiși. Îmi place la nebunie să las aerul verii să-mi umple plămânii, să ascult valurile, să simt nisipul sub tălpi. Inima stă să-mi sară din piept de atâta fericire. Nu există un alt loc mai frumos.

Oamenii mă privesc în trecere, iar eu închid ochii, desfac brațele cât pot de mult și încerc să îmbrățișez vântul care adie spre mine. Îmi place mult

cum îmi dezmiardă chipul și îmi flutură prin păr. E o senzație de vis, un vis pe care nu-l împărtășesc nimănui. Știu numai eu. Când deschid ochii și îmi dau seama că sunt privită, zâmbesc și mai mult, căci clipa asta e doar a mea.

Vreau să mă mai dau puțin pe role înainte să mă întorc acasă. Când merg pe role, nu simt cum zboară timpul. Abia când soarele începe să coboare spre asfințit îmi dau seama că trebuie să mă întorc. Îmi place să mă întorc acasă, fiindcă mă așteaptă mama și tata. Mmm! Sunt sigură că mama a gătit ceva bun. Mama gătește extraordinar. Sunt convinsă că e una dintre cele mai bune bucătărese din tot Cancunul. Ba nu, nu doar din Cancun. Din întregul Mexic! De fapt, nu doar din Mexic. Din întreaga lume! Da, mama e cea mai bună bucătăreasă din lume!

Chiar dacă uneori e severă, mama e drăgăstoasă și tare înțeleghătoare. Știu că își face griji pentru mine și vrea să fiu fericită, îmi spune asta tot timpul. În plus, când

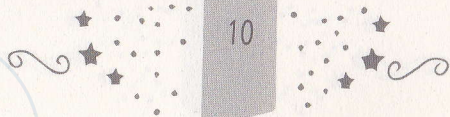

începe vacanța mă răsfată foarte mult și știe exact ce-mi place. Sigur... Doar e mama!

Noi două ne înțelegem de minune. Știe întotdeauna cum să mă facă să mă simt mai bine. Mă ascultă oricând am nevoie, îmi spune lucruri frumoase ca să mă liniștească și mă ajută mereu.

Când mă simt copleșită de gânduri, vine în camera mea și stăm de vorbă. Uneori, nu înțelege tot ce-i spun, poate pentru că vorbesc prea repede sau am prea multe de spus. E ca și cum milioane de fluturi ar zbura prin mintea mea și fiecare ar fi un gând pe care mi-ar plăcea să-l spun. Nu știu, uneori aș vrea să pot vorbi repede, mai repede, foarte repede, ca să pot spune tot ce-mi trece prin cap. Și mi-ar plăcea să fie îndeajuns doar să spun ceva ca să devină realitate.

Cred că m-am îndepărtat de la subiect, mi se întâmplă tot timpul. Vorbeam de mama ☺. Unde rămăsesem? A, da! Mi-am adus aminte. Spuneam că nu-mi dau seama dacă mama înțelege toate lucrurile pe care i le spun, dar sunt sigură că mă înțelege. E greu de explicat, e ca și cum ne-am putea înțelege fără să vorbim. Uneori,

nu spune nimic, doar mă ascultă și mă îmbrățișează, iar asta mă bucură și mă face să mă simt în siguranță. O iubesc tare mult!

A, și să nu uit: O cheamă Mónica.

Când mă plimb cu rolele pe malul mării mă gândesc la toate lucrurile care îmi plac. Cel mai mult mi-ar plăcea să pot merge mereu cu rolele. Cred că nimic nu-mi place mai mult. Serios! Îmi dă o senzație intensă de... libertate, de fericire. Ce bine ar fi dacă aş găsi o cale să merg tot timpul pe role! Dacă ar fi după mine, aş fi mereu pe role. Chiar și în somn!

Până și mama îmi spune că i se pare ciudat să mă vadă fără ele. Ce distractiv ar fi dacă la școală am avea voie cu rolele peste tot! Încerc să-mi imaginez fețele tuturor - cred că ar fi foarte veseli. În plus, am ajunge foarte repede oriunde.

Vai! Cât o fi ceasul? Mă duc să văd... Nu mi-am dat seama cum a trecut timpul, și sunt deja în altă parte. Dar nu-i nimic, mie

Îmi place viteza. Așa că... Mă întorc cât ai clipi!
La o parte! Luna Valente, cu toată viteza înaintea!

Știu toate aleile pe care se poate merge cu rolele, știu pe de rost fiecare crăpătură din asfalt, știu când urmează o pantă abruptă sau un urcuș piep-tiș. Mă plimb cu rolele prin multe locuri, iar oamenii mă recunosc și mă salută când mă văd trecând. Îmi place și mie să-i salut. Mi se pare mișto!

Unii oameni, chiar dacă îi vezi doar pentru o secundă, în trecere, te întâmpină cu un zâmbet, îți spun „bună” și „pa” în același timp, iar când te întorci îți fac din nou cu mâna. Ding! Cred că am primit un mesaj... E de la Simón!

Any title in this series should be
read in the order in which it is
numbered. The first volume in the
series is the most important and
should be read first.

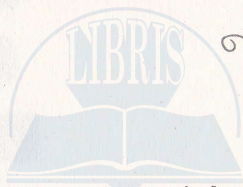

Simón!

M-am uitat la ecranul telefonului, și inima mi-a tresărit de emoție, iar pe față mi-a apărut un zâmbet larg.

În mesaj scria:

Pariu pe o înghețată de
lămâie că ai rămas cu ochii
la mare și de-asta n-ai venit!
Te știu eu! Nu-ți face griji,
te aștept ☺

Adevărul e că mă cunoaște foarte bine, și eu pe el la fel. Simón e cel mai bun prieten al meu și îl iubesc mult! Ne știm de mulți ani și e foarte important pentru mine. Nu-mi pot închipui cum ar fi viața fără el, să nu-mi fie alături, să nu mă asculte, să nu mă îmbrățișeze. Nici nu mă gândesc să fac ceva fără să-i cer sfatul. E puțin mai în vârstă decât mine, așa că mă înțelege și știe cum să-mi explice, în așa fel încât să pricep și eu.

Aproape am ajuns. Urmează să ne vedem la locul nostru preferat, să ne dăm cu rolele și să stăm de vorbă. Se cheamă „La Faleză“. Are o pistă nesfârșită și o privești incredibilă. În plus, aici vin mulți puști cărora le place să se dea cu rolele, deși fac multe altele: merg pe bicicletă, pe skateboard, joacă fotbal sau altceva. Aici, lumea vine să se distreze. Uite-l, l-am văzut! Ce bine că și-a adus chitara, sigur nu s-a plictisit până am ajuns eu.

- Simón! Ce faci? i-am zis, apropiindu-mă să-l îmbrățișez.

- Știu! Nu-mi spune, am câștigat o înghețată de lămâie! m-a privit el în ochi, cu zâmbetul acela pe care-l afișează când știe că are dreptate.

- Evident! Când am citit mesajul tău, pentru o clipă am avut impresia că ești acolo și mă vezi. Mă cunoști bine, i-am spus eu, încercând să nu mă fâstâcesc prea tare, ca de fiecare dată când mă privește așa.

- Știam eu! Nimeni nu știe mai bine decât mine cum îi funcționează mintea prietenei mele Luna! mi-a răspuns, printre hohote de râs.

Stabiliserăm să ne vedem fiindcă școala se terminase, începea vacanța și voiam să facem un plan pentru toată vara.

- Auzi, te-ai gândit ce vrei să faci? m-a întrebat el nerăbdător.

Eu știam foarte bine ce voiam și mi-am închipuit că o să ghicească foarte repede. Așa că am vrut să fac o glumiță.

- Da. Dar tu? Eu vreau să mă dau jos de pe role! Fără rotile, fără viteză! am răspuns,